

een Forandring i mit Forslag til § 16, som ikke ligefrem følger af dette, men paa hvis Unsteligheid jeg er bleven opmærksom ved paany at gennemgaae Lovforslaget. Det er Forslaget om, at der istedetfor, at der i § 16 staaer, at Stattecommissionen inden en vis af Stattecommisfairesn opgiven Tid skal omgjøre sin Rigning, sættes, som jeg troer er hensigtsmæssigere og rigtigere, at det skal skee inden 14 Dage. Alle øvrige Frister ere lovbestemte, og det forekommer mig nyttigt, at ogsaa denne bliver det. — Mine Herrer! min Begjæring til Dem bestaaer altsaa i, at De ville stemme imod de til § 6 stillede Endringsforslag, men vedtage Endringsforslaget under Nr. 4 med mit Underændringsforslag under Nr. 5.

Gad: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Gad: Naar jeg beder om Ordet for en kort Bemærkning, er det blot for at forhindre, at et Punkt, som den ærede Finantsminister lagde endeel Vægt paa, hyppigere skal vende tilbage. Den ærede Minister sagde, at mit Forslag er upraktisk, fordi det giver Anledning til en Række Udregninger, som en Mængde Mennesker vil have overordentlig vanskeligt ved at finde ud af. Hvad man end vil dømmes om Forslaget i andre Henseender, saa troer jeg dog ikke, at denne Indvending med Rette kan gøres gjælbende; thi der er et overordentlig simpelt Middel derimod. Denne Udregning kan jeg og mangfoldige andre Mennesker gjøre i en halv Time for alle mulige Indtægter, og man kan da sætte den ind i den Veiledning, som alligevel skal gaae ud til Communerne. Dermed er altsaa denne Sag klar. Jeg antager, at det ikke er ønskeligt, at dette Punkt oftere vender tilbage i Discussionen og saaledes optager en Tid, der kan spares, og derfor har jeg strax villet gjøre opmærksom herpaa.

J. N. Hansen: Jeg har udbedt mig Ordet for at anmode det ærede Thing om at

forkaste Finantsministerens Forslag under Nr. 5 og Udvalgets Mindretalsforslag under Nr. 4, hvortil dette Forslag af Ministeren slutter sig. Den ærede Finantsminister har udtalt sig med stor Tvivl om det Rigtige og Gode i Indkomstskatten i det Hele. Han har meent, at Indkomstskatten i sit Væsen ikke er mere retfærdig end enhver anden Skat. Jeg skal ikke søge hderligere at imøbegaae ham, men maa fra mit Standpunkt httre det Modfatte. Jeg maa paastaae, at efter min Opfattelse er Indkomstskatten i sit Væsen en meget retfærdig og, saavidt det efter menneskelige Forhold kan skee, den meest retfærdige Skat, man kan tænke sig. Naar den ærede Finantsminister vil henvise til Vanskeligheden ved at udføre den paa en retfærdig Maade, skal jeg give ham Medhold, men Skatten i sit Væsen er fuldkommen retfærdig. Men jeg skal, som sagt, ikke opholde mig videre derved, men gaae over til det, som jeg særligt vilde udtale mig om. Det ærede Thing har ved 2den Behandling vedtaget, at der skulde opkræves 1¹/₄ pCt., og at ¹/₄ pCt. eller ¹/₅ af det hele Beløb skulde tilfalde den Commune, hvori Indtægten falder. Det ansørges strax, at Hovedhensigten, hvorfor denne Bestemmelse var truffen, var, at man derved betydligt vilde bidrage til, at den virkelige Indtægt kunde komme frem. Vi maae jo Alle indrømme, at Hovedspørgsmaalet ved Procentskatten er det, at faae den fulde Indtægt frem, og et væsentligt Middel til, at dette kan opnaaes, har Udvalget anseet det for at være, at man gjorde Communen interesseret i, at virkelig den fulde Indkomst kom frem. Det er nu ogsaa min Overbeviisning, at Communen vil tage sig denne Sag mere alvorligt og vil blive nødt til at gjøre det; naar ¹/₅ af det Beløb, som indkommer, tilfalder Communens egen Kasse, og forsaavidt, troer jeg, vil i det Hele taget Indkomsten bedre komme frem. Men hvad jeg især lægger særdeles Vægt paa, er, at den Indtægt, der falder i en Commune til Ciere eller Mænd, der ikke boe i Communen, ikke vilde kunne komme saaledes frem paa nogen anden Maade, som derved, at det er den Commune, hvori Indtægten falder, der ansætter Indtægten. Hvorledes skulde dette kunne tænkes, at, naar en Mands fulde Indtægt falder i mange